എവിടെ നിന്നു തുടങ്ങണം?

എം. എം. അക്ബർ

മുഹമ്മദ് നബി(സ)യുടെ പ്രബോധനത്തെക്കുറിച്ച് വിശദമാക്കുന്ന ചില ഹദീസുകൾ കാണുക:

‘അംറുബിനു അബീസൽമ പറയുന്നു: ഞാൻ ജാഹിലിയ്യത്തിലായിരുന്നപ്പോൾതന്നെ ജനം വഴിപിഴച്ചവരാണെന്ന് എനിക്ക് തോന്നിയിരുന്നു. അവർക്ക് ഒരു അടിത്തറയുമില്ല. അവർ ബിംബങ്ങളെ പൂജിക്കുന്നു. അതിനിടക്കാണ് ചില പുതു വാർത്തകൾ പറയുന്ന ഒരാൾ മക്കയിലുണ്ടെന്ന് കേട്ടത്. ഞാൻ വാഹനപ്പുറത്തു കയറി ആ മനുഷ്യനെ സമീപിച്ചു. റസൂൽ (സ) എന്ന ആ മനുഷ്യൻ രഹസ്യ പ്രബോധന ത്തിലാണ്. ജനം അദ്ദേഹത്തിനെതിരെ തിരിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഞാൻ വളരെ രഹസ്യമായി മക്കയിൽവെച്ച് അദ്ദേഹത്തെ കണ്ടു.

ഞാൻ ചോദിച്ചു: ‘നിങ്ങളാരാണ്?’

‘നബിയാണ്’ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു.

‘നബിയെന്നാൽ എന്താണ്?’

‘അല്ലാഹു അയച്ചവൻ’.

‘ഏതു കാര്യവുമായാണ് താങ്കളെ അല്ലാഹു അയച്ചത്?’ഞാൻ ചോദിച്ചു.

‘രക്തബന്ധങ്ങൾ കൂട്ടിയിണക്കുക, വിഗ്രഹങ്ങൾ നശിപ്പിക്കുക, അല്ലാഹുവോട് ആരെയും പങ്കുചേർക്കാതിരിക്കുക’ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു.

‘ഇതിന് താങ്കളോടൊപ്പം ആരുണ്ട്?’

‘സ്വതന്ത്രനും അടിമയുമുണ്ട്.’

‘അന്ന് അദ്ദേഹത്തോടൊപ്പം അബൂബക്കർ, ബിലാൽ എന്നിവരു ണ്ടായിരുന്നു’ (മുസ്‌ലിം, അഹ്മദ്).

ഹിർഖൽ, അബൂസുഫ്യാനോട് മുഹമ്മദ് നബി(സ)യെക്കുറിച്ച് ചോദിച്ചു: അദ്ദേഹം നിങ്ങളോട് കൽപിക്കു ന്നതെന്താണ്? അബൂസുഫ്യാൻ പറഞ്ഞു: നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവെ മാത്രം ആരാധിക്കുക, അവനോട് യാതൊന്നിനെയും പങ്കുചേർക്കാതിരിക്കുക, നിങ്ങളുടെ കാക്കകാരണവന്മാർ പറഞ്ഞത് വെടിയുക, നമസ്കാരം, സത്യസന്ധത, ചാരിത്ര്യം നിലനിർത്തുക, ബന്ധങ്ങൾ ചേർക്കുക, ഇവയാണ് അവൻ ഞങ്ങ ളോട് ഉപദേശിക്കുന്നത്. (ബുഖാരി)

രാജാക്കന്മാരെ ഇസ്‌ലാമിലേക്ക് ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ട് പ്രവാചകൻ (സ)കത്തുകളെഴുതിയപ്പോഴും പ്രഥമ പ്രാധാന്യം നൽകിയത് ഏകദൈവാരാധനയെപ്പറ്റി തെര്യപ്പെടുത്തുവാനാണ്. റോമാചക്രവർത്തി യായിരുന്ന ഹിറാക്ലിയസിനെ ഇസ്‌ലാമിലേക്ക് ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ട് പ്രവാചകൻ (സ) എഴുതിയ കത്തു നോക്കുക:

‘പരമകാരുണികനും കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിൻെറ നാമത്തിൽ,
ദൈവദാസനും ദൂതനുമായ മുഹമ്മദ് (സ) റോമിലെ രാജാവ് ഹിർഖലിന് എഴുതുന്നത്: സന്മാർഗം പിൻപറ്റി

യവന് ശാന്തി. താങ്കളെ ഇസ്ലാമിക സന്ദേശത്തിലേക്ക് ക്ഷണിക്കുന്നു. ഇസ്ലാമാവുക, രക്ഷപ്പെടാം. അല്ലാഹു താങ്കൾക്ക് രണ്ടു പ്രാവശ്യം പ്രതിഫലം തരും. താങ്കൾ പിന്തിരിഞ്ഞാൽ താങ്കൾക്ക് ആ കർഷകരുടെ കുറ്റം കൂടിയുണ്ടാവും. 'വേദക്കാരേ, നമുക്കും നിങ്ങൾക്കുമിടയിൽ സമമായൊരു വചനത്തിലേക്ക് നിങ്ങൾ വരൂ. നമ്മൾ അല്ലാഹുവെ അല്ലാതെ ആരാധിക്കാതിരിക്കുക. അവനോട് യാതൊന്നിനെയും പങ്കുചേർക്കാതിരിക്കുക. നമ്മൾ ചിലർ ചിലരെ അല്ലാഹുവിനു പുറമെ റബ്ബുകളാക്കാതിരിക്കുക...' (ബുഖാരി, അഹ്മദ്)

ഇസ്ലാമിക പ്രബോധനത്തിനായി നിയോഗിക്കപ്പെടുന്നവരോട് മുഹമ്മദ് നബി (സ) കൽപിച്ചത് ജനങ്ങളെ പ്രഥമമായി ഏകദൈവാ രാധനയിലേക്ക് ക്ഷണിക്കുവാനാണ്. യമനിൽ ഗവർണറായി നിയോഗിക്കപ്പെട്ട മുആദി(റ)നോടുള്ള പ്രവാചകൻെറ ഉപദേശം ശ്രദ്ധേയമാണ്.

'വേദക്കാരുടെ അടുത്തേക്കാണ് നീ പോകുന്നത്. നീ ആദ്യം ക്ഷണിക്കേണ്ടത് അല്ലാഹുവല്ലാതെ ആരാധ്യനില്ലെന്ന സാക്ഷ്യത്തിലേക്കാണ്. ഞാൻ അല്ലാഹുവിൻെറ റസൂലാണ് എന്നിതിലേക്കും. അതിനവർ താങ്കളെ അനുസരിച്ചാൽ രാവും പകലുമായി ദിവസവും അഞ്ചു നേരം നമസ്കാരം അല്ലാഹു നിർബന്ധമാക്കിയിരിക്കുന്നു എന്നവരെ അറിയിക്കുക. അതിനുമവർ അനുസരണം കാണിച്ചാൽ അവരുടെ പണക്കാരിൽ നിന്നും ശേഖരിച്ച് പാവങ്ങൾക്ക് വീതിച്ചു കൊടുക്കാനുള്ള സകാത്ത് അല്ലാഹു നിങ്ങൾക്ക് നിർബന്ധമാക്കിയിരിക്കുന്നു എന്ന് പറയുക. അതും അവർ അനുസരിച്ചാൽ ഏറ്റവും മെച്ചപ്പെട്ട മുതലുകൾ മാത്രം എടുക്കുന്നത് നീ സൂക്ഷിക്കുക. മർദിതൻെറ പ്രാർഥന സൂക്ഷിക്കുക. അതിനുംഅല്ലാഹുവിനുമിടയിൽ യാതൊരു മറയുമില്ല' (ബുഖാരി, മുസ്ലിം).

ആദ്യകാല സ്വഹാബിമാരിൽ ചിലർക്ക് ജീവൻ വെടിയേണ്ടിവന്നതും ക്രൂരമായ പീഡനങ്ങളേൽക്കേണ്ടിവന്നതുമെല്ലാം ഏകദൈവാരാധനയെ തങ്ങളുടെ ജീവിതാദർശമായി സ്വീകരിച്ചതുകൊണ്ടായിരുന്നു. ഒരു ഹദീസ് കാണുക:

അബ്ദുല്ലാഹ്ബ്നു മസ്ഊദ് (റ) പറയുന്നു: 'ഇസ്ലാം ആദ്യമായി പരസ്യപ്പെടുത്തിയത് ഏഴുപേരാണ്.- റസൂൽ, അബൂബക്കർ, അമ്മാർ, സുമയ്യ, സുഹൈബ്, ബിലാൽ, മിഖ്ദാദ്. റസൂലിന് (സ) പിതൃവ്യൻ അബൂത്വാലിബിലൂടെ അല്ലാഹു അഭയം നൽകി. അബൂബക്കറിന് സ്വന്തം ഗോത്രവും. മറ്റുള്ളവരെ മുശ്രിക്കുകൾ പിടി കൂടി. ഇരുമ്പുവസ്ത്രങ്ങളണിയിച്ചു. തിളക്കുന്ന സൂര്യപ്രകാശത്തിൽ ചൂടാക്കി. മുശ്രിക്കുകൾ ഓരോരുത്തരും വന്ന് ഇവരെ തോന്നിയ തൊക്കെ ചെയ്തു. ബിലാലിന് അല്ലാഹുവിൻെറ കാര്യത്തിൽ സ്വന്തം ജീവൻ പ്രശ്നമായില്ല. ജനതക്കും അയാളൊരു പ്രശ്നമായില്ല. അവരദ്ദേഹത്തെ കുട്ടികൾക്ക് വിട്ടുകൊടുത്തു. മക്കയിലെ മലമടക്കുകളിൽ അവർ അദ്ദേഹത്തെ വലിച്ചിഴച്ചു.അദ്ദേഹംഉരുവിട്ടുകൊണ്ടിരുന്നു: അഹദ് അഹദ്...' (ഹാകിം)

ഇങ്ങനെയെല്ലാം ത്യാഗങ്ങൾ സഹിച്ചത് സ്രഷ്ടാവും സംരക്ഷക നുമായ തമ്പുരാൻ മാത്രമാണ് ആരാധനകൾ അർഹിക്കുന്നുള്ളൂവെന്ന തത്ത്വത്തിലധിഷ്ഠിതമായി ജീവിതം നയിച്ചതിനാലും ആ തത്ത്വം പ്രചരിപ്പിച്ചതിനാലുമായിരുന്നു. ഈ ത്യാഗങ്ങൾക്കെല്ലാം ഫലമുണ്ടായി. ഏകദൈവാരാധനയിൽ അധിഷ്ഠിതമായ ഒരു സമൂഹം വളർന്നുവന്നപ്പോൾ അതിൽനിന്ന് തിന്മകളെല്ലാം സ്വാഭാവികമായി കൊഴിഞ്ഞുപോയി. എല്ലാ അർഥത്തിലും അധസ്ഥിതരായിരുന്ന അറേബ്യൻ ഗോത്രവർഗ സമൂഹത്തെ

കേവലം ഇരുപത്തിമൂന്ന് വർഷം കൊണ്ട് ലോകത്തിന് മുഴുവൻ മാതൃകയായിത്തീരാൻ മാത്രം ഉത്തമരായി വളർത്തിക്കൊണ്ടുവരാൻ പ്രവാചകന് കഴിഞ്ഞു. തൗഹീദിൻെറ അടിത്തറയിൽ വളർത്തപ്പെട്ടസമൂഹത്തിൽ പിന്നെ മാറ്റങ്ങൾ സ്വാഭാവികമായി ഉണ്ടായിവന്നതാണ് പ്രവാചകൻെറ സമൂഹത്തിൽ നാം കാണുന്നത്. ശിർക്കിൽനിന്ന് ആ സമൂഹത്തെ മുക്തമാക്കുവാനാണ് തൻെറ പ്രബോധന കാലത്തെ സിംഹഭാഗവും പ്രവാചകൻ (സ) ചെലവഴിച്ചത്. തിന്മകളുടെ മാതാവായ ബഹുദൈ വാരാധനയിൽനിന്ന് പൂർണമായും മുക്തമായ ആ സമൂഹം ധാർമികതയുടെ ധ്വജവാഹകരും തിന്മകളുടെ സംഹാരകരുമായി ലോകത്തിന് മാതൃകയായിത്തീർന്നതായാണ് ചരിത്രം പഠിപ്പിക്കുന്നത്. വിഗ്രഹങ്ങളെയും ശവകുടീരങ്ങളെയും വ്യാജദൈവങ്ങളെയുംനിഷ് കാസനം ചെയ്ത്, സർവോന്നതനും കരുണാവാരിധിയുമായ അല്ലാഹുവിനെ ഹൃദയത്തിൽ പ്രതിഷ്ഠിച്ചപ്പോൾ പിന്നെ ദൈവികവിധിവിലക്കുകൾ പാലിക്കുവാൻ അവർക്ക് ഒന്നും തടസ്സമായി നിന്നില്ല. ദൈവികവിധി വിലക്കുകൾ പ്രകാരം അവർ ജീവിച്ചപ്പോൾ അവർ ലോകത്തിന് മാതൃകയായ ഉത്തമ സമുദായമായിത്തീർന്നു. ആ സമൂഹത്തെ ചൂണ്ടി അല്ലാഹു പറഞ്ഞു:

‘‘മനുഷ്യവംശത്തിനു വേണ്ടി രംഗത്തുകൊണ്ടുവരപ്പെട്ട ഉത്തമ സമുദായമാകുന്നു നിങ്ങൾ. നിങ്ങൾ സദാചാരം കൽപിക്കുകയും, ദുരാചാരത്തിൽനിന്ന് വിലക്കുകയും, അല്ലാഹുവിൽ വിശ്വസിക്കുക യും ചെയ്യുന്നു. വേദക്കാർ വിശ്വസിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ അതവർക്ക് ഉത്തമമായിരുന്നു. അവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ വിശ്വാസമുള്ളവരുണ്ട്. എന്നാൽ അവരിൽ അധികപേരും ധിക്കാരികളാകുന്നു’’ (ഖുർആൻ3:110.)

സാമൂഹിക സംസ്കരണ സംരംഭങ്ങൾ തുടങ്ങേണ്ടത് തിന്മകളുടെ അടിവേരറുത്തുകൊണ്ടായിരിക്കണം. ശിർക്കാണ് സകല അധ ർമങ്ങളുടെയും അടിവേര്. ശിർക്കിൽനിന്ന് ജനത്തെ കരകയറ്റുവാ നും തൗഹീദിൽ ഉറപ്പിക്കുവാനും വേണ്ടിയുള്ള പ്രവർത്തനങ്ങളാണ് ഏറ്റവും വലിയ സാമൂഹിക സേവന പ്രവർത്തനമെന്ന് പറയാനുള്ള കാരണമിതാണ്. തിന്മകളിൽനിന്നും അധർമങ്ങളിൽനിന്നും സഹജീ വികളെ സംസ്കരിക്കുവാൻ വേണ്ടിയുള്ള ശ്രമം മാത്രമല്ല അത്; ശാശ്വതമായ നരകശിക്ഷയിൽനിന്ന് തനിക്ക് ചുറ്റുമുള്ളവരെ രക്ഷിക്കുവാൻ വേണ്ടിയുള്ള ശ്രമം കൂടിയാണത്. ഈ കാരുണ്യ പ്രവർത്തനത്തിനാണ് പ്രവാചകന്മാരെല്ലാം പ്രഥമ സ്ഥാനം നൽകിയത്; പ്രവാചകന്മാരുടെ പാത പിൻപറ്റുന്നവരും ഒന്നാമതായി ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടത് ഇക്കാര്യം തന്നെയാണെന്ന് പറയുന്നത് അതുകൊണ്ടാണ്.